

Grunder och huvudargument

Genom sin ändring av beslut C(95) 444/3 av den 5 april 1995 om beviljande av stöd från EUGFJ, ändrade svaranden genom det överklagade beslutet operativprogrammet Leader II i den del som avsåg punkterna 1.3 och 6.1, eftersom den inte upptog Comunità Montana Penisola Sorrentina bland stödområdena då den ansåg att "med utgångspunkt från bestämmelserna i programmet [det inte framstod] som nödvändigt att genomföra ytterligare PAL, eftersom den sociala och ekonomiska utvecklingen, till skillnad från vad som är fallet i de andra berörda områdena, [verkade vara] längre framskriden och sammanhållet". Enligt sökanden är dessa påståenden inte bara felaktiga utan även uppenbart ogrundade.

Till stöd för sina anspråk har sökanden åberopat åsidosättande av artikel 190 i Romfördraget, av väsentliga formföreskrifter, av skyldigheten till god förvaltning och skyddet för berättigade förväntningar, samt att det helt saknas motivering och att beslutet uppenbart är oriktigt.

För det första hävdas att det överklagade beslutet grundar sig på den felaktiga förutsättningen att det i området i fråga redan skulle ha godkänts en PAL, samtidigt som det bortses från att den PAL som framlades av sökanden inte beviljades finansiering. För det andra är området i fråga inte ett av de mest utvecklade i Campania.

Dessutom åberopas att svarandens beslut är självmotsäggande. Det hävdas i det avseendet att Regione Campania i sitt regionala program för genomförande av Leader II först hade utvalt även Penisola Sorrentina, med tillämpning av direktiv 75/268/EEG⁽¹⁾, som ett "så kallat mindre gynnat" stödområde på grundval av vissa sociala och ekonomiska indikatorer, varefter den trots detta uteslutit, på grundval av samma indikatorer, att det skulle vara nödvändigt att i samma område främja och genomföra ytterligare PAL.

Svaranden har endast uteslutit Area Sorrentina på grund av att det var utvecklat, dock utan att ge den minsta motivering avseende grunderna för detta beslut och utan att ha gjort en tillräcklig undersökning. Svaranden anser sig ha visat att området i fråga är klassificerat som "mindre gynnat bergsområde" i den mening som avses i ovannämnda direktiv 775/268/EEG och att det just av den anledningen hade upptagits i programmet Leader II bland de prioriterade stödområdena.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 75/268/EEG av den 28 april 1975 om jordbruk i bergsområden och i vissa mindre gynnade områden (EGT L 128, 19.5.1975, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 12 maj 1997 av regionen Toscana

(Mål T-265/97)

(97/C 387/40)

(Rättegångsspråk: italienska)

Regione Toscana har den 12 maj 1997 väckt talan mot Europeiska gemenskapernas kommission vid Europeiska gemenskapernas domstol. Genom ett beslut av domstolen av den 1 oktober 1997 har målet därefter hänskjutits till förstainstansrätten, eftersom det var uppenbart att domstolen saknade behörighet. Sökanden företräds av advokaterna Vito Vacchi och Lucia Bora, Florens, och har uppgivit följande adress för delgivning: advokatbyrå Paolo Benocci, 50 rue de Vianden, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens (generaldirektoratet för jordbruk) promemoria nr VI/040551 av den 21 november 1994,
- ogiltigförklara den rättsakt genom vilken kommissionen återkallade det gemenskapsstöd som beviljats inom ramen för det integrerade Medelhavsprogrammet (IMP) för projekt nr 889.20.IT.006.0 (arbeten för dricksvattenförsörjning i Toscana) och vilken aldrig delgivits sökanden,
- ogiltigförklara kommissionens promemoria av den 31 januari 1997, genom vilken kommissionen delgav sökanden ovannämnda återkallelse och vilken mottogs av sökanden den 7 februari 1997.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i mål T-81/97, Regione Toscana mot kommissionen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 166, 31.5.1997, s. 21.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 oktober 1997 av Azienda Agricola Tre e Mezzo

(Mål T-269/97)

(97/C 387/41)

(Rättegångsspråk: italienska)

Azienda Agricola Tre e Mezzo har den 13 oktober 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstans-

rätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Carlo Piccoli och Fabrizio Fabbri, Forli-Cesena, och av advokaten François Turk, Luxemburg. Delgivningsadress: advokatbyrån François Turk, 13 A avenue Guillaume, Luxemburg.

Sökanden yrkar att rätten skall

- förklara att sökandena har talerätt,
- ogiltigförklara kommissionens förordning (EEG) nr 1488/97 av den 29 september 1997 offentliggjord i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* L 202 av den 30 juli 1997, s. 12 till den del den i den nya versionen av bilaga II B till rådets förordning (EEG) nr 2092/91 saknar föreskrifter om produkter för bekämpning av angrepp mot och sjukdomar hos växter, såsom, beredningar av *Ryania speciosa*, propolis, diatomisk jord, stembjöl, bordauxblandning, burgundblandning, natriumsilikat, natriumbikarbonat, växt- och djurooljor,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, ett bolag för biologiska produkter, som är godkänt som ett sådant av en av de åtta myndigheter för godkännande som är erkända av italienska staten, klagar över att en del produkter för bekämpning av angrepp mot och sjukdomar hos växter inte längre förekommer bland dem som som är tillåtna inom biologiskt jordbruk. Detta har skett genom den ifrågasatta förordningen ⁽¹⁾.

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden framför allt gällande att det har skett en överträdelse av artikel 155 i EG-fördraget, enligt vilken de befogenheter som rådet ger kommissionen nödvändigtvis måste utövas för att genomföra de regler som fastställs av rådet. Sökanden anser i detta hänseende att rådets förordning nr 2092/91 ⁽²⁾ avsåg att gynna och främja utvecklingen och spridningen av den biologiska produktionsmetoden genom att reglera den och stimulera den genom bidrag och ekonomiskt stöd. Sammanställningen av bilaga II B med alla produkter som ingick i denna var resultatet av ett bestämt val och nämnde vissa produkter i stället för andra, oavsett om tillstånd för deras användning hade utfärdats av varje enskild medlemsstat. Kommissionens val att utesluta de nio nämnda produkterna för bekämpning av angrepp mot och sjukdomar hos växter från listan över tillåtna produkter enbart på grundval av det kriteriet att "tillstånd eller användning" saknades är därför felaktigt.

Sökanden gör vidare gällande att det föreligger maktmissbruk, i det att rådet genom förordning nr 2078/92 ⁽³⁾ införde åtgärder om jordbruk och miljö som kan leda till

en omvandling av det europeiska jordbruket till en alltmer reducerad användning av produkter för bekämpning av angrepp mot och sjukdomar hos växter. I detta syfte är en stor del av stöden inom sektorn inriktade på ett biologiskt jordbruk. Genom att anta den ifrågasatta förordningen avsåg svaranden att plötsligt ändra inriktning genom att eftersträva andra mål än dem som tidigare hade tillkännagetts. På detta sätt gjorde den det svårare och mer problematiskt att genomföra den biologiska metoden på grund av att de tekniska hjälpmedel som är tillgängliga för de jordbrukare som använder den metoden eller skulle vilja använda den reduceras.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 1488/97 av den 29 juli 1997 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 202, 30.7.97, s. 12).

⁽²⁾ EGT L 198, 22.7.1991, s. 1.

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven (EGT L 215, 30.7.92, s. 85).

Talan mot Europaparlamentet väckt den 16 oktober 1997 av Pierre Richard

(Mål T-273/97)

(97/C 387/42)

(*Rättegångsspråk: franska*)

Pierre Richard, Luxemburg, har den 16 oktober 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet. Sökanden företräds av advokaten André Lutgen i Luxemburg, delgivningsadress: advokatbyrån André Lutgen, 1 rue Jean-Pierre Brasseur, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens (AIPN) avslagsbeslut beträffande sökandens ansökan till den tjänst som angavs i meddelande nr 8011 om lediga tjänster,
- ogiltigförklara beslutet att tillsätta en svensk godkänd sökande,
- ogiltigförklara kontorets beslut att avslå sökandens klagomål mot ovan nämnda beslut vid sammanträde av den 17 juli 1997, och
- protokollföra att sökanden förbehåller sig rätt att senare i vederbörlig ordning yrka ersättning för såväl ekonomisk som ideell skada.